

אלף-בית

מס' 5 • קיץ תשע"ג • בהוצאת תלמוד תורה 'בני מנחם' חב"ד חולון

תלמידינו מציגים:
המאסר והגאולה

דבר מלכות

בְּתוֹךְ יָמֵי הַגָּאוּלָּה דִּי"ב-י"ג תַּמוּז - שְׁבֻכָּל
שָׁנָה וְשָׁנָה מְתוֹסַפֶּת בָּזָה עֲלֶיהָ - צָרִיךְ כָּל
אָחָד וְאָחָד לְהוֹסִיף בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹז
בְּכָל הַפְּעֻלוֹת דְּהַפְצַת הַתּוֹרָה וְהַיְהוּדוּת
וְהַפְצַת הַמַּעֲיָנוֹת חוּצָה, וּבְאִפְסוֹן שֶׁל זְרִיזוֹת,
וּמְתוֹךְ הַהִפְרָה - שְׁהַעוֹלָם יִסִּיעַ לַיהוּדֵי
בְּעִבּוּדָתוֹ.

תְּפִילַת מְנַחָה) - כִּפֵּן הַמָּקוֹם לְעוֹרֵר שׁוֹב
עַל דְּבַר זֶה, וּמָה טוֹב בְּהִיוֹתָם תּוֹרָה שְׁבַעֲל
פֶּה - שְׂיִלְמְדוּ מִשָּׁנָה אַחַת (עַל כָּל פְּנִים)
בְּעִיּוֹן ...

וּבְמִיָּחָד - בְּעִמְדָנוּ בְּזִמְנֵי הַקִּיץ - כִּפְּאֶשֶׁר
יְלָדִים הוֹלְכִים לְמַחֲנוֹת קִיץ, צָרִיכִים
לְהַשְׁתַּדֵּל שְׂיִלְדֵי יִשְׂרָאֵל יֵלְכוּ לְמַחֲנוֹת
קִיץ שְׂמִיָּסָדִים עַל חֲנוּךְ הַכָּשֵׁר וְעַל טְהוּרַת
הַקִּדָּשׁ: וְאֵלּוֹ הַמְתַּעַסְקִים בְּחֲנוּךְ הַיְלָדִים -
צָרִיכִים לְדַאֵג לְנִצָּל אֶת זִמְנֵי הַקִּיץ בְּתַכְלִית
הַשְּׁלֵמוֹת, וּבְתַכְלִית הַזְרִיזוֹת, לְנִצָּל כָּל רִגְעַ
פְּנוּי לְהוֹסִיף בְּעִצְמוֹ וּלְהוֹסִיף אֶצֶל הַיְלָדִים
בְּכָל עֲנִינֵי יְהוּדוּת, בְּחִיּוֹת וּבְשִׂמְחָה.

וּתְכַף וּמִיד מִמֶּשׁ יָבִיא זֶה כְּבָר אֶת
הַגָּאוּלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְּׁלֵמָה, וְהַקְּרִבַת פְּרָה
הַעֲשִׂירִית, שְׂיַעֲשֶׂה מְלָךְ הַמְּשִׁיחַ מְהֵרָה
יְגַלֶּה, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

וּבְנַעֲרֵינוּ וּבְזַקְנֵינוּ כְּבָנֵנוּ וּבְכַנּוּתֵנוּ הוֹלְכִים
כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַרְץ הַקִּדָּשׁ, לִירוּשָׁלַיִם
עִיר הַקִּדָּשׁ, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי
וּכְאֲמוֹר - תְּכַף וּמִיד מִמֶּשׁ.

(מְתוֹךְ: שְׂיַחַת הַרְבֵּי מְלִיּוּבֵאֵוּיטֵשׁ לְשַׁבַּת
פְּרָשַׁת קֶרַח, ג' תַּמוּז הַתַּנְש"א)

וּמְעַנְּנֵן לְעַנְּנֵן: עַל פִּי הַיֵּשׁ נוֹהֲגִין לֹמַר
פְּרָקִי אָבוֹת בְּכָל שַׁבָּתוֹת הַקִּיץ (לְאַחַר

בהוצאת תלמוד תורה 'בני מנחם' חב"ד חולון
רח' גדעון 5 טל: 03-5588526

אלף-בית

עורך - רפאל מלכא
ניקוד - הרב שמואל רסקין.

מערכת 'אלף בית':
יו"ר מוסדות חב"ד חולון - הרב דוד גוראריה
מנהל תלמוד התורה - הרב יהושע שמעוני
תמונת השער: תלמידי כתיב ד' בהצגה במסיבת הסיום)

מחנכי המנהל

דבר יושב-ראש המוסדות

תלמידים יקרים!

אנשים אומרים שכאשר נהנים הזמן עובר מהר. השנה שמסתיימת עתה חלפה לה בכזו מהירות, שלא הספקתי לומר לללכם פמה נהייתי להיות במחצתכם. יש מי שיאמר: 'מה שיק לומר על ענין החנוכה ולמוד

התורה - נהייתי?' תשובתי להם היא שאני מאמין שכאשר נהנים ממשוהו, בטח מלמוד התורה הקדושה ומן העסוק במצוותיה, זאת עדות לכה שעשית זאת בהתלהבות ומתוך חם חסידי של קדושה (תקראו על כה במדור 'זה הזמן'). אבל מה שמשמח אותי יתר מכה, הוא שראיתי איה אתם, תלמידינו

היקרים, נהנים מכל רגע. וכשאני אמר מכל רגע, אני מתפון ללל הרגעים שהופכים יחד להיות שנת למודים מלאה בלמוד תורה ובשלל חויות סביב לונח השנה היהודי והחסידי. אין לי ספק שאלו הייתי נכנס עתה ליחידות אצל

הרבי מליובאוויטש, הוא היה מחייף אלי את החיוך הנפלא שלו כשיש לו נחת מחסידיו. והחיוך הזה לא עבורי בלבד, אלא עבור כל המחנכים שעשו כל שביכלתם להעניק לכם חנוכה יהודי עם יראת שמים, ועבור כל צוות תלמוד התורה שמגיעה ללל אחד מהם תודה ענקית. והכי חשוב - החיוך הזה היה עבורכם, תלמידים, על ההשקעה הגדלה שלכם בלמודים, ועל היחס המיוחד שלכם לתכרים שלכם. שגזקה בעזרת ה' תמיד לעשות נחת רוח לרבי, גם בימי החפשה כשאנינו במסגרת מחיבת. שיהיה לכם ולהורכם קיץ נעים ומלא בחויות. שבו אלינו בשנה הבאה בריאים ושלמים ועם כחות חדשים.

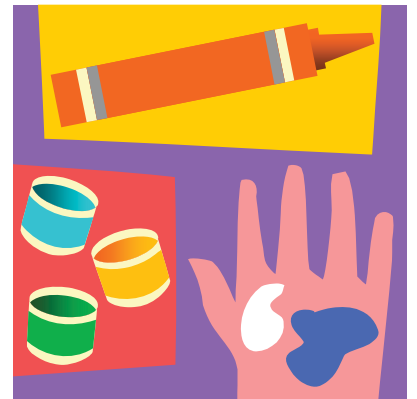
שלכם
הרב יהושע שמעוני
מנהל תלמוד התורה

פעם שאל הרבי שאלה מענינת: כשמישהו רוצה לקפץ קפיצה גדלה - הוא חיב קדם ללכת כמה צעדים אחורה, לקחת תנופה גדולה, והופ... לקפץ וילדלג בקלות!

ובכן, שאל הרבי: היכן מתחילה הקפיצה - מהנקדה שהתחלנו לקפץ, או מההליכה של הצעדים אחורה? - התשובה ברורה: הקפיצה מתחילה כבר מהתנופה. כשאנחנו מתחילים ללכת אחורה, כבר אז אנחנו מתחילים את הדלוג הגדול קדמה.

זהו כמובן משל. והנמשל הוא ימי 'בין הזמנים'. אנחנו יצאים כעת לשלושה שבועות של מנוחה ואגירת-כחות לקראת השנה הבאה עלינו לטובה. התחלת הלמוד של השנה הבאה, היא לא בראש-חדש אלול, אלא כשאנחנו אוגרים כחות: בחדש אב!

בפרקי אבות נאמר: "וכל מעשה יהיו לשם שמים".

מסביר הרמב"ם שיהודי חיב לעשות כל דבר לשם שמים. ולכונן בכל דבר שזה כדי שיהיה פח ללמוד התורה. לאכול, לשנות, לישון ולטייל - הכל לצורך עבודת השם. והרמב"ם מוסיף, שאם אדם אכן עשה הכל עבור הקדושה - נמצא שכל מה שהוא עשה זה עבודת השם!

דרך החסידות מתחנכת ש"אין עוד מלבדו". לא קים בעולם שום דבר מלבד הקב"ה ועבודת ה'. ולכן, אנחנו בכני מנחם משקיעים כל כה בחפשים ובשעות הפנאי, שיהיו גם הם לשם שמים. תלמיד בכני מנחם' כבר ידע, שהוא לא יצא מהתלמוד-תורה אף לא לרגע, הוא תמיד קשור עם התורה הקדושה, ועם הקב"ה. וכמובן שהוא מתנהג בהתאם.

אחולי לקיץ בריא ומועיל, הכנה טובה לשנה הבאה. הרב דוד גוראריה

לא להיות

זה הזמן

אמא לטפה את שערי והוסיפה בחינה: 'אבל לא כל חם הוא דבר רע כל כך...' 'מה?!' שאלתי בתמיהה.

'כאשר יהודי מקיים מצוות בהתלהבות, בחיות ומתוך שמחה, אנחנו אומרים שיש לו חם לעניינים של קדושה: לתפלה, למצוות וללמוד תורה. זה חם טוב, ואלו על מי שמקיים את המצוות רק כי הוא מצוה, ובלי חשק והתלהבות, אומרים שיש לו קרירות בענייני קדושה' הסבירה אמא.

'הייתי נותן הכל בשביל שיהיה לי קצת קר עכשו' המשכתי להתלונן.

'טוב, לפחות אתה לא כמו החמור... אמרה אמא וחיכה.

'חמור?!' שאלתי.

'חכמנו זכרונם לברכה אומרים על החמור שאפילו בתקופת תמוז קר לו. החמור הוא סמל לעניינים של חמירות. כל אחד מאתנו מרכיב משני עניינים: גוף ונשמה. הגוף הוא חמרי ומושך את האדם לתפנוקים כמו רחיצה במים, אכילה והתבשמות. הנשמה, או הנפש האלוקית, היא רוחנית ומושכת את האדם ללמוד תורה, לקיים מצוות ולדבק בה.' החמור קר לו גם בזמן שחם מאד, אתה מכין?'

'כן, זה כמו שאם אני לומד תורה בהתלהבות, אז זה חם. אם פתאום יבוא לי חשק לאכול ואני אסגור את הספר, זה כאלו התקררה ההתלהבות שלי' אמרתי וחיכיתי לתגובה של אמא.

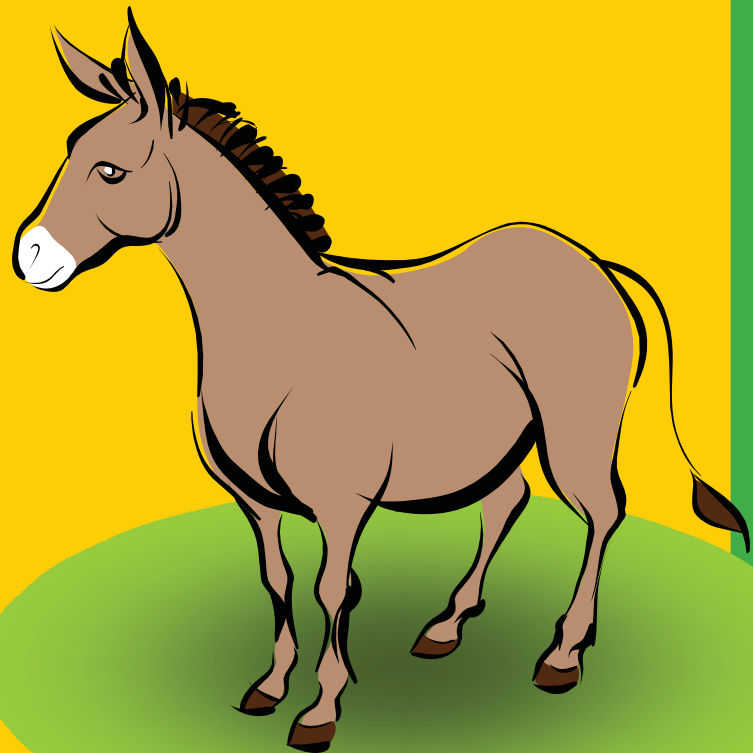
'אוף, איזה חם!' פלטתי.

אמא נגשה למקרר והוציאה מיץ פטל. היא מזגה ממנו לשתי כוסות. את האחת הניחה על השלחן לפני, ואת השנייה הגישה לפיה, ברכה ושתייה. 'באמת חם מאד היום' אמרה כשסיימה לשות, 'אך ככה זה תמיד בחדש תמוז' הוסיפה.

ברכתי גם אני ושתיתי, ואמא התישבה לידי ואמרה:

'אתה יודע שחכמים קוראים לתקופת הקיץ בשם 'תקופת תמוז', מפני שאמנם חם בכל עונת הקיץ, אך שיא החם הוא בחדש תמוז.'

'את מספרת לי ... אני הולך להתעלף מרוב חם ... אוף!'

נבֿכֿלאו ממני

חמור!

מודה אני

בימים האחרונים ברוך ה' הכל הולך טוב ליואב, הוא זכה בסט משניות בתחרות בתלמוד תורה, אבא מצא זמן פנוי ללמד אתו גמרא, ונתן אחיו הצעיר מסכים להיות שתף אתו באסף הבולים. יואב מרגיש שהוא ממש חייב לומר תודה למישהו ... הוא לוקח את הסדור והולך לבית הכנסת.

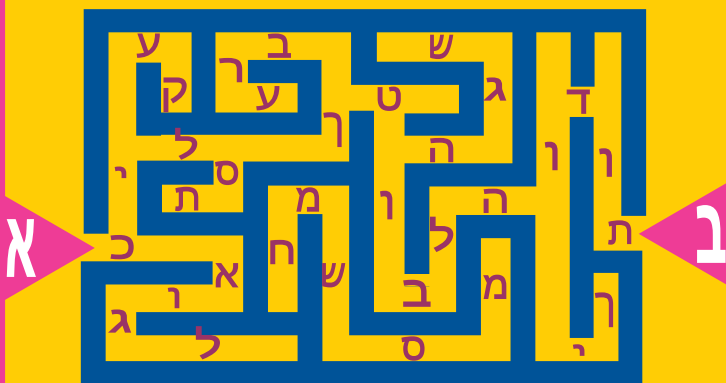
מה צריך לעשות?

מצאו עבור יואב את הדרך הקצרה ביותר ממשולש א' למשולש ב'.

אספו את האותיות שעל המסלול. מהו הפסוק שהתקבל?

תודה!

'בדיוק!' שמחה אמא על דברי.

'אבל אני לא מבין דבר אחד. אם ככה, למה על המש"ח נאמר שהוא יבוא 'עני ורוכב על חמור'?' שאלתי.

'שאלה מצוינת' התלהבה אמא 'זה מפני שהמטרה היא לא לבטל לגמרי את הגוף ואת החומריות, אלא לגרם להם להפנע בפני הנפש האלוקית ולעזור לנו להתעלות ברוחניות. בימות המש"ח נגיע לזה, לכן נאמר שהמש"ח 'רוכב על חמור', בדיוק כמו שהרוכב הוא מעל החמור, והוא זה שקובע לחמור לאן ללכת, ככה בדיוק הנשמה תשלט על הגוף ותכונן אותו לעשות רצון ה', ללמד תורה ולקיים מצוות'.

הקשבתי בענין רב לדברים המרתקים של אמא. כשסיימה את דבריה, הסתכלה בי ושאלה:

'אנחנו מדברים וכבר הגיע הזמן לארוחת הצהרים. מה תרצה לאכול: שנצל ופתימים? או קציצות ירק?'

'את יודעת מה, אמא? הגיע תורי להפתיע את אמא 'אלך קדם לסים ללמד עוד כמה משניות שנשארו לי, ואחר כך אשב לאכול צהרים ... רק לא להיות ... אה ..'

'להיות מה?' הרימה אמא גבות.

'נו, את יודעת ... אמרתי והוספתי בלחש 'רק לא להיות - חמור!'

מבצע הלמוד הגדול

מְקִימִים אֶת סֵפֶת דָּוִד מבצע למוד משניות מסכת ספח

המבצע, ונערכה הגרלת פרסים יקרי ערך בין הלומדים. משבוע לשבוע הלכה וגדלה כמות המשניות שנלמדו. חדשים של למוד, בו צברו התלמידים עשרת משניות כל אחד, וביחד נלמדו במסגרת המבצע אלפי משניות, השג מרשים בהחלט לתלמידינו הצעירים.

י"ב בתמוז, חג גאלתו של הרבי הרי"צ ממאסרו, הייתה ההזדמנות הטובה כדי לחגג גם חגיגת סיום שנת הלמודים וגם את סיומו של מבצע הלמוד. את פני ההורים והתלמידים הנרגשים שפאו למסכה קדמה תערוכת ספות מיחדת שהכינו התלמידים במסגרת המבצע. כל ילד הכין דגם של

המבקרים בתלמוד-תורה' בני מנחם' בחדשים האחרונים פוּדאי הפתעו מאד לראות מחזה בלתי שגרתית - ילדים רבים עומדים בתור ארוך לפני אחד החדרים. המבקרים חשבו מן הסתם, כי בודאי מחלקים פה ממתקים. הם התפלאו מאד להיכח כי התר הארוך של הילדים נעמד לפני חדר הבחינות, שם קבל את פני הילדים רפז הבחינות הרב גיל, כדי לבחן אותם אחד אחד על משניות אתם למדו.

לפני כחדשים הכריזה הנהלת התלמוד-תורה על מבצע למוד משניות מסכת ספח. לצורך מבצע הלמוד הפקו חוברות למוד על ידי הרב שוקרון, שכללו פרוש קל על המשניות, עבודות ומשימות לתלמיד ושעשעונים על תכן המשניות. היה חשוב לנו שהילדים ילמדו את תכנה של המשנה, ולא רק בעל פה. שידעו כי כל הוספה בלמוד התורה הקדושה, ובכלל זה המשניות, מסייעת להביא לימות המשיח, ומסייעת בהקמת ספת דוד במהרה בימינו.

מרגע זה נראו בכל פנה תלמידים, מי לבד, מי בזוגות, יושבים ולומדים מתוך החוברות שבידיהם, או בוחנים זה את זה. מדי שבוע התעדכן לוח הנקוד של

האבות והבנים

מסרת היא מסרת, ועל כן גם השנה קימנו מפגשי למוד משתפים לאבות ולבניהם בכל חודש מפגש. בחדש אדר נסענו לצפון, כשפנינו אל עיר הקדש טבריה. בקרנו בציון הרמב"ם וערכנו שם סיום מחזור למוד הרמב"ם היומי ותחלת המחזור החדש. שמענו מעט על קורות חייו של רבי משה בן מימון, ואחר כך התרפקנו בתפלה על ציון הרמב"ם ועל ציוני רבן יוחנן בן זפאי ותלמידיו וציון השל"ה הקדוש. משם נסענו לבית הכנסת העתיק שעל חוף הכנרת, ששופץ והפך לבית חב"ד. שם התפללנו ערבית, ישבנו ללמוד משתף 'אבות ובנים'. בסיום הלמוד ערכנו סעודה 'על האש', כשלאחר מכן ישבו האבות לשעור מרתק מפי יו"ר המוסדות הרב דוד גוראריה, והילדים האזינו ברב קשב לספור חסידי מפי הרב מנחם מרטון.

בשעת לילה מאחרת שמנו פנינו לציון רבי מאיר בעל הנס, שם העתרנו על קברו לגאולת עם ישראל ופרצנו ברקוד חסידי.

בחדש סיון נערך למוד אבות ובנים בנושא חג השבעות. בהמשך הערב הכינו התלמידים יצירה מיחדת - משחק 'סולמות וחבלים' מרהיב בדרה אל התורה. בסיום הערב נערכה הגרלת פרסים (הגרלת בינים) בין התלמידים המצטיינים במסגרת מבצע שנון ולמוד בע"פ.

לא נחים לרגע

לקראת כל חפשה מקבלים התלמידים חוברות עבודה ושעשעונים לחפשה. החוברות מתאמות לפי שכבות הגיל השונות. מטרת החוברות היא לסייע בידי התלמידים והוריהם לנצל את זמן החפשה גם ללמוד תורה ולחזרה על מה שלמדו בתלמוד התורה.

בנוסף לחוברות שחולקו לכל פתח ע"י המחנה, קבלו התלמידים חוברת מיחדת לחפשת הפסח בהוצאת רשת אהלי יוסף יצחק שפיללה משימות יומיות עם מספר טלמסר מיחד, אליו התקשרו התלמידים, קבלו קוד וסממה סודית וצברו נקודות שזכו אתם בפרסים.

לקראת חפשת הקיץ הפקו בת"ת חוברות עבודה לכל פתח, אתם יקבלו התלמידים עם צאתם לחפשה.

סכה לפי אחד המצבים המתארים במשנה: הישן תחת המטה, סכה על גבי סכה, סכה תחת העץ או סכה על גבי ספינה. בכניסה קבלו ההורים פתקי בחירה, בהם היה עליהם לדרג את חמש הדגמים המיוחדים בעיניהם.

חלקה המרכזי של מסבת הסיום (ראו בכתבה נפרדת) הקדש לחידון מרשים שעסק כלו במשניות מסכת סכה. עתה נתנה לתלמידים הזדמנות לשתף את ההורים והחברים בידיע הרב שצברו. בחידון התחרו נציגי הפתות, שהצטיינו במספר המשניות הרב שצברו. הם ענו על סדרת שאלות, שהצגו בפניהם באמצעים שונים, וגילו בקיאות מרשימה.

בסיומה של המסבה הזמן אל הבמה הרב דוד

גוראריה יו"ר המוסדות להעניק לכל תלמיד ותלמיד תעודת הצטיינות על השגיו בשנת הלימודים המסתיימת, ופרסים יקרי ערך של ספרי קודש.

הרב גוראריה סכם את מבצע למוד המשניות, והכריז על תוצאותיו: בתאר שלושה סגני חתן המשנה זכו התלמידים - מנחם מענדל פהן-צמח, שילה-חי מונדני ושמעון וקיים. בתאר 'חתן המשנה' זכה התלמיד שמעון צמח-מורד הנרגש שהתמיד והגיע להשגים נאים בלמוד.

חגיגה כפולה

בין הצלולים

'הנה מה טוב'. אכן מה טוב הוא לציין את ההשגים המרשימים של תלמידי התלמוד-תורה, ולשם כך מזמן אל הבמה מנהל מוסדות חב"ד בחולון הרב דוד גוראריה שמשמיע דברי תורה בענינו של היום - חג הגאולה של הרבי הרי"צ. אל הבמה מזמנים התלמידים שהעפילו לשלב הגמר, ותופסים את מקומותיהם לקראת החדון שיסכם את מבצע התלמוד.

המנחה פתח בסדרת שאלות המופנית אל כל המשתתפים בו זמנית. אלו נדרשים לענות על ידי לחיצה על שלטים מיחידים שבידיהם, ותשובותיהם נקלטות במחשב, המסכם את הנקוד. בשלב הבא יפנה הגד לכל תלמיד שעליו ידרש לומר האם נכון הוא או לא נכון.

המתח גואה, ומקהלת התלמוד-תורה עלה לשירת 'המנון הפנסאים'. בשלב הבא של החדון מקרנים סרטונים קצרים, אתם הכינו תלמידי פתה ג', בהנחיתם של המחנך הרב אהוד חקק והרב גיל לוי. הסרטון נעצר בנקודה מסוימת, ועל המתמודד

מבט קצר על פני האורחים הרבים שנבלעו באולם הגדול, הסביר הכל - יום חג הוא לכל מי שבשם חסיד יתקרא, יום חג גאולתו של אדמו"ר הרי"צ ממאסרו. ואם לא די בכך, גם מסבת סיום שנת התלמודים.

כשאחרון ההורים תפס את מקומו, הצגה על המסכים הגדולים מצגת מרהיבה משנת פעילות עמוסה וברוכה. אף שבחלק מן הארועים נטלו ההורים חלק, נדהמו רבים מהם משפע החוויות התלמודיות והחנוכיות שהצגו על המסך.

המנהל הרב יהשע שמעוני נטל את שרביט ההנחיה, והחגיגה יצאה לדרכה. ראשונים הזמין את תלמידי פתה א' עם מחנכם, הרב יניב שלום

לשירת פרק הרבי לשנה זו, והכרזת שנים עשר הפסוקים. מיד אחר כך הזמן שליח הרבי ומנהל בית חב"ד בחולון הרב ירחמיאל גורליק לקרא את מכתב הרבי לתלמידים המסיימים.

עתה עלה מקהלת התלמוד-תורה - ילדי פתה ב' בנצוחו של המחנך הרב יניב כהן, לנגון

שָׁעָשׂוּ כָּל שְׂבִיכְלָתָם, כָּל אֶחָד בְּתַפְקִידוֹ, לְהַבִּיאַת
אֶת הַתְּלַמִּידִים לְהַשְׁגִּים נְאִים, מְעַנְקַת תְּעוּדַת
הַזְּקָרָה.

לְסִיּוּם, הַפְּתַעַת הָעָרֵב: הַצָּגָה מְרַתְקַת - 'הַרְבֵּי
שֶׁנִּצְחָ אֶת הַסּוֹכְיָטִים' - סְפּוּר הַמַּאֲסֵר וְהַגְּאֻלָּה
שֶׁל הַרְבֵּי הַרַי"צ. הַפְּקָה מִיְחַדַּת שֶׁל אֲמֹן הַדְּרָמָה
'מְנַחֵם שְׁרוֹן בְּהַשְׁתַּתְּפוּתָם שֶׁל תְּלַמִּידֵי פְתַח דָּ'
(רְאוּ תַמוּנַת שְׁעָר). הַהוֹרִים וְהַתְּלַמִּידִים רְתַקוּ
לְכִסְאוֹתֵיהֶם, וְצָפוּ בְּעֵינָיו רַב בַּמְתַּרְחֵשׁ עַל הַבְּמָה.
שׁוֹב אוֹרֵת גְּדֻלָּקִים, וּמְנַחֵה הַמַּסְבָּה עֲלֶיהָ וּבְפִיו
תַּצְאוֹת מְבַצֵּעַ שְׁנוֹן מְשֻׁנּוֹת מְסַכֵּת סְכָה (רְאוּ
בַּפְתָּבָה נִפְרָדֵת), וְדַבְרֵי סְכוּם וּפְרָדָה מְשֻׁנָּה נִהְדָּרֵת
מְלֵאָה בְּתוֹכָן יְהוּדֵי וְחִסִּידֵי.

שָׁאֲלוּ הַפְּנֵתָה הַשְּׂאֵלָה, הָיָה לְצִיָּן בְּאִיזָה קָטַע שֶׁל
הַמְּשֻׁנָּה מְדַבֵּר בְּסֵרְטוֹן.

עָתָה מוּפְנֵית לְכָל תְּלַמִּיד שְׂאֵלָה בְּסִגְנוֹן אַמְרִיקָאִי.
לְמֵרוֹת שְׁלַמְתְּמוּדִים נִתְּנָת אֶפְשָׁרוֹת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ
בְּ'גִלְגֵּל הַצָּלָה' רַבִּם אֵינָם נִזְקָקִים לוֹ וְעוֹנִים נְכוֹנָה
עַל הַשְּׂאֵלוֹת. הַשׁוֹפְטִים נְאֻסְפִים לְרַכּוּז הַנְּקֻדּוֹת
וְלַתְּצִאוֹת הַחֲדוּן, וְעַד שִׁיִּסְמוּ אֶת מְלֵאכְתָּם
מִנְעִימָה הַמְּקַהֵלָה בְּשִׁירַת נִגּוֹן חַג הַגְּאֻלָּה.

הַגִּיעַ הַרְגֵעַ לוֹמַר תּוֹדָה. אֶל הַבְּמָה מְזַמְּנִים תְּלַמִּידֵי
הַפְּתוֹת עִם מַחְנִכֵיהֶם, וְהַרְבֵּי דוֹד גִּוְרָאֲרִיהַ מְעַנִּיק
לְכָל תְּלַמִּיד תְּעוּדַת הַצְּטִיבוֹת עַל הַשְּׁגִיו בְּשֻׁנַת
הַלְמוּדִים, וְכֵן סְפָרֵי קוֹדֵשׁ - פָּרַס עַל הַשְּׁגִיו
בְּמַבְצֵעַ הַשְּׁנוֹן הַגְּדוֹל, כָּל אֶחָד כְּפִי הַשְּׁתַּדְּלוּתוֹ.
גַּם לְמַחְנִכֵים הַרְבָּנִים, וְלְכָל צְנוֹת הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה

מטיילים בארץ אהובה

בין הצלצולים

זו הייתה ההפתעה הגדולה? מפני שבדיוק בחדשים האחרונים היו עסוקים התלמידים בלמוד ובשנון של משניות מסכת סכה במסגרת מבצע ה'למוד. המדריכים שהדריכו אותנו לא הבינו איך זה שלילדים צעירים

כל כך יש ידע רב כל כך. כשהגענו ל'סכה' שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה' הרמנו כלנו ראשים ושמחנו לראות בעיניים את מה שלמדנו. היה קשה לנו להפריד מהשמורה המיוחדת הזו, אך צפתה לנו הפתעה נוספת - המשכנו לפנות חמד אמתית, עם מים זורמים ועצים מצלים - שמורת 'עין חמד'. הורדנו נעלים וגרפים, ושכשכנו רגלים במים הזורמים. היה לנו כל כך כיף, אך מה לעשות, וההורים המדאגים חפו לנו שנשוב, אז... שכנו, עמוסים בחוויות.

במהלכו של שבוע אחד בקרה כל פתה עם מחנכה בפנת החי בחולון (פנת החי סמוכה לתלמוד-תורה), שם שמענו הסבר על בעלי החיים ועל הטפול בהם, וכן לטפול והאכילו את בעלי החיים.

מי לא אוהב במבה? גם תלמידי פתה א' שלנו אוהבים במבה, אך הם גם זכו לבקר במפעל 'במבה' של אסם, ונחשו מה? נכון, גם טעמו במבה שזה עתה יצאה מפס הייצור.

את הטיול הגדול שמרנו לסוף. ביום ט"ז בתמוז יצאנו לטיול מיוחד בשמורת 'נאות קדומים' - זוהי שמורה המציגה את עולם הטבע והחקלאות של ימי המקרא וחו"ל. התפעלנו מאוד ממה שראו עינינו: בר מים עתיק, בית בד בו הפיקו שמן, וגרן אליה הביאו את החטה שנקצרה. אבל ההפתעה הגדולה ביותר הייתה כאשר בקרנו בתצוגה של ספות שונות על פי מסכת סכה. למה

חֲסִידִים שֶׁל מְצוּיָנוֹת

הַמְצִיָּנוֹת מִתְבַּטָּאת בְּכָל תַּחֲוִים. גַּם הַשְּׁעוּרִים, בְּמִקְצוּעוֹת הַחֹל הַנְּדַרְשִׁים, הַשְּׁעוּרִים בְּעִבְרִית, בְּדִקְדוּקָה, וְשְׁעוּרֵי הַמַּתְמָטִיקָה הַנְּלֻמָּדִים אֲצִלָּנוּ זֹכִים גַּם הֵם לְתַשׁוּמַת לֵב רְאוּיָה, וְלַתּוֹצְאוֹת גְּבוּהוֹת בְּמִבְחָנִים.

כְּדֵי לְהַבִּיא אֶת כָּל הַתְּלֻמִּידִים לְמִכְנוֹת לְעֵלְיָה לְפִתְהָ הַבָּאָה, מִבְּלֵי שִׁישָׁאָר אֶף תְּלֻמִּיד מֵאַחֲוֹר, הַקְּצֵנוּ שְׁעוֹת מִיַּחְדוֹת לְשְׁעוּרִים פְּרָטְנִיִּים, שְׁנַעֲרָכִים אֶחָד עַל אֶחָד - מוֹרָה וְתֻלְמִיד, עַל יְדֵי צְוֹת תַּגְּבוּר שְׁהַקְּמֵנוּ: בְּכַתּוֹת א' וּב' ע"י הַמוֹרָה לְאָה וְיִלְהֵלֵם, בְּתַחֲוִים הַאוּרִינּוֹת בְּחֻזֵּק וּבְשִׁפּוּר מִיּוֹמְנִיּוֹת הַקְּרִיאָה וְהַכְּתִיבָה. כַּתּוֹת ג' וּד' קִבְּלוּ סִיּוּעַ בְּתַחֲוִמי הַאוּרִינּוֹת, הַמְשַׁנָּה וְהַגְּמָרָא ע"י הָרַב גִּיל לׁוֹי אֲבִשְׁלוּם וְהָרַב אֵלְיָהוּ מָנָה. בְּכַתְּהָ ד' הַשְּׁקֵעוּ שְׁעוֹת תַּגְּבוּר רַבּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן ע"י הָרַב אֵלְיָהוּ מָנָה, שְׁתַּרְמוּ רַבּוֹת לְהַתְּקַדְמוֹתָם שֶׁל הַתְּלֻמִּידִים בְּתַחֲוִמי הַמַּתְמָטִיקָה וְהַנְּדָסָה.

אָנוּ מְשַׁתְּדָּלִים לְהַעֲבִיר לְתְּלֻמִּידָנוּ אֶת הַמָּסָר כִּי אֵין חֶפֶשׁ מִלְמוּד הַתּוֹרָה. הַבְּטוּי הַמַּעֲשִׂי לְכַךְ הוּא שְׁגָם בְּחֻפְשׁוֹת אָנוּ מְקַיְמִים מְסַגֵּרַת לְמוּד. הַשָּׁנָה יִמְשָׁכוּ הַלְמוּדִים עַד יוֹם ה' בָּאָב (יוֹם הַהִילוּלָא שֶׁל הָאָר"י הַקְּדוֹשׁ), וְאַחֲרַי חֻפְשֵׁת הַתַּרְעֻנּוֹת קֶצֶרָה יִתְחַדְּשׁוּ הַלְמוּדִים בְּיוֹם א' בְּאַלּוּל.

חֲסִידִים שֶׁל מְצוּיָנוֹת - זֹאת הֵייתָה הַכּוֹתֶרֶת שֶׁהוֹפִיעָה בְּפָרְסוּמִים שֶׁל 'בְּנֵי מִנְחָם', וְלֹא בְּכַדִּי, מִפְּנֵי שְׁאֵכֵן בְּתֻלְמוּד-תּוֹרָה שְׁלָנוּ מְשַׁתְּדָּלִים שְׁזוֹ לֹא תַהֲיֶיהָ רַק סְסָמָה. כְּדֵי לְאַפְשֵׁר לְעֲצֻמָּנוּ לְהַעֲנִיק לְתְּלֻמִּידִים אֶת שְׁלַל הָאֲרוּעִים וְהַפְּעִילוּיּוֹת וּבְכָל זֹאת לֹא לְפָגַע בְּשְׁעוֹת הַמְּקֻדְּשׁוֹת לְלִמּוּדֵי הַקְּדֵשׁ, וְאַף לְהוֹסִיף בָּהֶן, אָנוּ מְקַיְמִים בְּכָל יוֹם לְמוּדִים אַרְוֶה הַנְּמֻשָּׁה עַד לְשַׁעָה 15:00 כַּחֲלָק מִמְסַגֵּרַת הַלְמוּדִים.

כַּפְּעַל יֵצֵא מִתּוֹגְבָרִים לִימּוּדֵי הַקְּדֵשׁ בְּשְׁעוֹת רַבּוֹת נוֹסְפוֹת. תְּלֻמִּידֵי כַּתְּהָ א' לּוּמְדִים מְשַׁנָּה בְּשִׁנּוֹן בְּע"פ, תְּלֻמִּידֵי כַּתְּהָ ב' לּוּמְדִים מְשַׁנָּה בְּעִיוֹן (הַשָּׁנָה סִימָנוּ מְסַכְּתוֹת בְּרַכּוֹת וְסַכָּה!), וּבְכַתְּהָ ד' הַתְּלֻמִּידִים כְּבָר לּוּמְדִים גְּמָרָא בְּעִיוֹן, מִמְשֵׁ כְּמוֹ גְּדוּלִים. זֹאת וְעוֹד - לֹא פֶעַם כְּאַשֶׁר מְבַקֵּר אֲצִלָּנוּ אוֹרַח, הוּא לֹא מִפְּסִיק לְהַתְּפַעֵל מִבְּקִיאוֹתָם שֶׁל הַתְּלֻמִּידִים בְּחֻמְשׁ עִם פְּרוּשׁ רַש"י וְהַמְּדַרְשִׁים עַל הַפְּרָשָׁה, אוּ מְשַׁקִּידְתָּם בְּלִמּוּד נְבִיא וְהִלְכָה.

בְּרִכּוֹת עַל רֵאשֵׁי יְדֵי רַפָּאֵל, אֲשֶׁמַּח לְעִשׂוֹת עִמָּכֶם אֶת הַשַּׁבָּת אָמַר יַעֲקֹב וְתוֹךְ שֶׁהוּא מוֹצִיא מִתְרַמְּלוֹ שֶׁיִּקַּח בַּד, הַמְּשִׁיךְ בְּדַבְּרֵי 'אָה, בְּקִשָּׁה לִי אֵלַי יְדִיד נְעוּרַי, יֵשׁ בְּיָדִי סְכוּם כֶּסֶף גָּדוֹל, הַאוֹכֵל לְהַפְקִדוֹ אֶצְלָךְ עַד צֵאת הַשַּׁבָּת' אָמַר וְהוֹשִׁיט לְחַבְרֹוֹ אֶת הַשֶּׁקֶיךָ.

'בְּוֹדָאִי הַשֵּׁיב רַפָּאֵל הָסֵר דְּאָגָה מִלְּבָבְךָ הוֹסִיף וְנָטַל אֶת הַשֶּׁקֶיךָ.

הַשַּׁבָּת עָבְרָה עַל שְׁנֵי הַיְדֵיִים בְּטוֹב וּבִנְעִימִים, עַד כִּי שְׁלוֹשָׁה כּוֹכָבִים הִצִּיאוּ בְּשִׁמְיָהּ שֶׁל סָאֲלִי. אַחֵר תְּפִילַת עֲרֻבִית שֶׁל מוֹצָאֵי הַשַּׁבָּת, שָׁבוּ הַשָּׁנִים לְבֵית רַפָּאֵל, וְאַחֵר הַהִבְדָּלָה הַתְּכוּנִין יַעֲקֹב לְצֵאת לְדַרְכוֹ וּפְנָה אֶל יְדִידוֹ שֶׁיֵּשֵׁב לוֹ אֶת כֶּסֶפוֹ.

'עַל אֵיזָה כֶּסֶף אַתָּה מְדַבֵּר?' הִתַּמָּם רַפָּאֵל.

'הַכֶּסֶף שֶׁהִפְקַדְתִּי אֶצְלָךְ אֲתָמוֹל, הֲאֵם אֵינְךָ זוֹכֵר?' אַתָּה כְּנֹרָא מְבַלְבֵּל, לֹא קִבַּלְתִּי מִיְדֶיךָ שׁוּם כֶּסֶף.'

בְּצֵר לוֹ, וּמִשְׁלָא הֵייתָה בְּיָדוֹ שׁוּם בְּרָרָה אַחֲרָת, פָּנָה יַעֲקֹב אֶל הַצַּדִּיק רַבִּי חַיִּים בֶּן עֶטֶר, שֶׁהִזְמִין אֵלָיו מִיַּד אֶת שְׁנֵי הַיְדֵיִים לְדִין תּוֹרָה.

כְּשֶׁעָמְדוּ שְׁנֵיהֶם לְפָנָיו, פָּנָה רַבִּי חַיִּים אֶל יַעֲקֹב:

'מָה בְּפִיךָ יְהוּדִי?'

'אֲתָמוֹל לְפָנָי הַשַּׁבָּת הִפְקַדְתִּי בְּיָדוֹ שֶׁל רַפָּאֵל סְכוּם כֶּסֶף גָּדוֹל צְרוּר בְּשֶׁקֶיךָ בַּד, וְעַתָּה הוּא מִתְּכַחֵשׁ לִי וּמְסַרֵּב לְהַחְזִירוֹ.'

'אֵינְנִי יוֹדֵעַ עַל מָה הוּא מְדַבֵּר' הִתְפָּרֵץ רַפָּאֵל לְתוֹךְ דְּבָרָיו, 'לֹא דִי שְׁאַרְחִתִּי אוֹתוֹ בְּבֵיתִי וְכָךְ הוּא גּוֹמֵל לִי. לֹא קִבַּלְתִּי שׁוּם כֶּסֶף מִיְדָיו.'

שָׁב רַבִּי חַיִּים וּפְנָה אֶל יַעֲקֹב:

אֲמַנָּם הַשְּׁמֵשׁ זָרְחָה בְּאוֹתוֹ בְּקָר, מֵעַל הָעִיר רַבָּאֵט שֶׁבְּמְרוֹקוֹ, כְּמוֹ בְּכָל יוֹם, אָךְ לְבוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, מִיְהוּדִי הָעִיר, לֹא הָיָה פְּנוּי לְהַתְּכוּן בְּזִרְיָתָהּ הַנְּהַדְרָתָה. זֶה זְמַן רַב שֶׁאֵינּוּ רוֹאֶה בְּרָכָה בְּעֶסְקֵי, וְהַכֶּסֶף שֶׁחֲסָדָה לְפָנָי שָׁנִים כְּדִי שֶׁיִּשְׁמַשׁ אוֹתוֹ בְּיָמִים קָשִׁים, הֵלֵךְ וְאָזַל. 'מָה אַעֲשֶׂה?' טָרְדָה מִחֲשָׁבָה מְצִיקָה אֶת מַחוֹ, 'כִּיצַד אֶפְרָנֵס אֶת מִשְׁפַּחְתִּי הָאֲהוּבָה?'

יַעֲקֹב הִחְלִיט לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי הַכְּתוּב 'מִשְׁנָה מְקוּם מִשְׁנָה מְזֹל' וְלַעֲזֹב אֶת עִירוֹ וּלְנַסּוֹת לְמַצּוֹא אֶת מְזֹלוֹ בְּמְקוֹם אַחֵר. הוּא אָרַז אֶת הַתְּפִלִּין וְהַטְּלִית שָׁלוֹ, בְּגָדִים וּמַעֲט צְדָה וְיָצָא לְדֶרֶךְ.

שָׁשָׁה חֳדָשִׁים חָלְפוּ מֵאִזּוֹ עָזַב אֶת עִירוֹ. בְּלִילוֹת הָיָה יַעֲקֹב חוֹשֵׁב רַבּוֹת עַל מִשְׁפַּחְתּוֹ, אֵלַיָּהּ הַתְּגַעְגָּע מְאֹד. בְּיָמִים עֲמָל וְהִזְיַע וְחֲסָדָה פְּרוּטָה לְפְרוּטָה עַד שֶׁהָיָה בְּיָדוֹ סְכוּם כֶּסֶף גָּדוֹל שֶׁיִּסְפִּיק לְהַצִּיל אֶת הָעֶסֶק שָׁלוֹ בְּרַבָּאֵט. הוּא הִחְלִיט שֶׁהִגִּיעַ הַזְּמַן לְחֹזֵר לְבֵיתוֹ וּלְמִשְׁפַּחְתּוֹ.

כְּשֶׁתְּרַמְּלוֹ עַל כְּתָפוֹ, מִקַּל בְּיָדוֹ וּמִנְגִּינָה מִתְּנַנֶּנֶת עַל שִׁפְתָיו, עָשָׂה יַעֲקֹב אֶת דְּרָכּוֹ הַבֵּיתָה. בְּצַהֲרֵי יוֹם שִׁשִּׁי הִגִּיעַ יַעֲקֹב קְרוֹב לְעִירָה סָאֲלִי, שֶׁהַתְּפָרְסָמָה בְּכָל רַחְבֵי מְרוֹקוֹ בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיק רַבִּי חַיִּים בֶּן עֶטֶר שֶׁהִתְגוֹרֵר בָּהּ. לְפָנָי שֶׁיִּכְנֵס לְעִיר, הִתְיַשֵּׁב יַעֲקֹב לְנוּחַ מַעֲט תַּחַת אֵילָן גָּדוֹל לְצַד הַדֶּרֶךְ. לְפִתְעַ הַבְּחִין יַעֲקֹב בְּדַמּוֹת מְכַרְת, 'רַפָּאֵל חֲבֵרִי הַטוֹב, כְּמָה שֶׁמַּח אָנִי לְפָגֵשׁ בְּךָ.'

'בְּרוּךְ ה' טוֹב, וּמָה מַעֲשִׂיךָ אֶצְלָנוּ כֹּאֵן בְּסָאֲלִי?'

'יָצָאתִי בְּעִנְיָנִי מִסַּחַר וְעַתָּה אָנִי בְּדַרְכֵי הַבֵּיתָה'

'הַבֵּיתָה? וְהָרִי לֹא תִסְפִּיק לְהִגִּיעַ לְרַבָּאֵט לְפָנָי כְּנִיסַת הַשַּׁבָּת. הַשָּׂאֵר אֶצְלִי וְתִהְיֶה אוֹרְחָנוּ לְשַׁבָּת.'

שֵׁשׁ אֵילָן

ספור ליום ט"ו בתמוז יום ההלולא של רבי חיים בן עטר - אור החיים הקדוש.

'לא, מה פתאום!' קפץ רפאל, 'העץ רחוק מאד, קח עוד זמן עד שישוב.'

פניו של רבי חיים הרצינו. ובמבט נוקב פנה אל רפאל:

'שמעו אַזְנֵיָהּ מה שפיה מדבר. אם לא קבלת מידי יַעֲקֹב כֶּסֶף תַּחַת הָעֵץ, מַנֵּן לָךְ מִקְמוֹ?'

רפאל שנתפס בקלקלתו הודה בכל המעשה, וכששב יַעֲקֹב החזיר לו את כספו. בדמעות ובתחנונים בקש את סליחת ידיד נעוריו על שהתפתה לגזול ממנו את כספו. יַעֲקֹב מחל למארחו, שעמד בעינים משפלות והתחנן לצדיק שיורה לו דרך תשובה.

'האם יש לך עדים שראו שהפקדת את הכסף בידיו?'

'לא היו אֲתֵנוּ עֵדִים, רק עֲמַדְנוּ שְׁנִינוּ תַּחְתּוֹ שֶׁל אֵילָן גָּדוֹל' השיב יַעֲקֹב.

'אם כן הוא, צא וְלֵךְ אֶל אוֹתוֹ אֵילָן וְהִזְמַן אוֹתוֹ לְבֹא וּלְהַעֲדֵד' צוה רבי חיים את יַעֲקֹב הַהַמוּם.

יצא יַעֲקֹב מִבֵּית הַצַּדִּיק וְצַעַד אֶל מְקוֹם הָעֵץ. אף על פי שההוראה שקבל זה עתה נראתה לו תמוהה, עשה כדברי הצדיק.

בינתים, בביתו של רבי חיים נותרו הצדיק ורפאל לחכות לשובו. משעבר זמן מה פנה הצדיק אל רפאל ואמר:

'דומני כי כבר הגיע יַעֲקֹב אֶל הָעֵץ הַגָּדוֹל'

צורת הבית

נבִּלְאוּ מִמְּנֵי

הרבי מליובאוויטש הורה כי בקימים אלו שבין י"ז בתמוז לט' באב יש להוסיף בלמוד התורה ובנתינת צדקה. בקימים אלו לומדים עניני בית המקדש. הרבי מזכיר את דברי המדרש שאומר:

'לך אָמַר לָהֶם וַיִּתְעַסְקוּ לְקִרְוֹת (לְקָרָא) צוֹרֵת הַבַּיִת בַּתוֹרָה, וּבִשְׂכָר קְרִיָּתָהּ, שִׁיתְעַסְקוּ לְקִרְוֹת בָּהּ, אֲנִי מַעֲלָה עֲלֵהֶם כְּאֵלוֹ הֵם עוֹסְקִים בְּ _____ (תְּנַחוּמָא פְּרִשְׁתָּ צו, יד)

במה כאלו אנו עוסקים כשאנו לומדים עניני בית המקדש שבתורה שבכתב ובתורה שבעל פה? זאת תצטרכו לגלות!

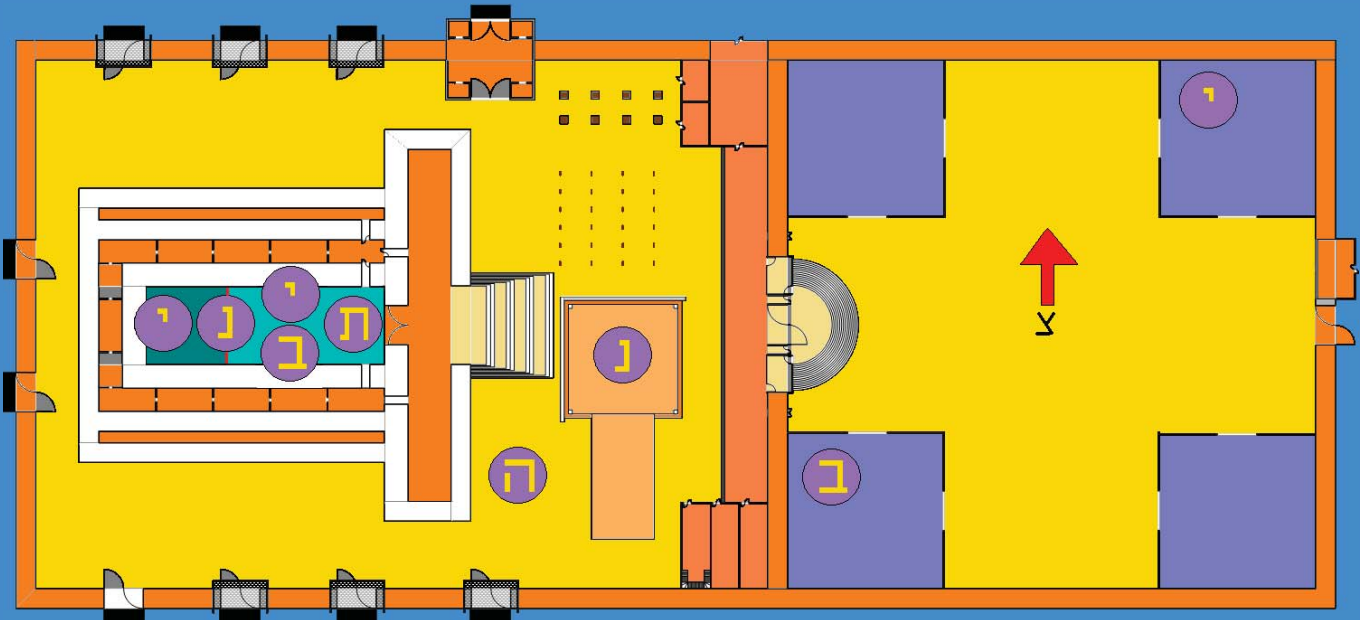
מה עושים?

לפניכם 9 תמונות של כלים מקלי בית המקדש.

זהו מה בכל תמונה, וחפשו את מקומו בתרשים בית המקדש.

הצתיקו את האות הנמצאת על מקומו בתרשים לרובע שבפנת התמונה.

קראו את הכתוב ברבועים שבפנות התמונות והשלימו את דברי המדרש.

תרשים בית המקדש

יום הַלֵּדֶת לְרַבִּי

כְּפִי שְׁחֻסִידִים נוֹהֲגִים עֲזְבוּ מִחֻנְכֵי הַפְּתוֹת אֶת כָּל הַהֶכְנוֹת הַמְרֻבּוֹת לְחַג הַפֶּסַח, וְהִתְכַּנְּסוּ עִם תַּלְמִידֵיהֶם לְכַנוּס מִיַּחַד בְּיוֹם י"א בְּנִיסָן - יוֹם הַלֵּדֶתוֹ שֶׁל הַרְבֵּי מְלִיּוּבֵאוֹוִיטָשׁ, שֶׁעַל שְׁמוֹ נִקְרָא תַלְמוּד הַתּוֹרָה שְׁלֵנוּ. מִנְהַל תַּלְמוּד הַתּוֹרָה הַרְבֵּי יְהוֹשֻׁעַ שְׁמַעוֹנִי סִפֵּר לְתַלְמִידִים סְפוּרִים עַל הַרְבֵּי, וּלְאַחַר מִכֵּן נִעְרַף מִשְׁחָק מוֹנוֹפּוֹל חֻסִידֵי עֵנָק בְּהַנְחִיתוֹ שֶׁל הַרְבֵּי יָנִיב שְׁלוֹם. לֹא נִפְרְדָנוּ לְפָנָיו שְׁכַל תַּלְמִיד קִבֵּל שֵׁי מִיַּחַד - מִחֻזִיק מִפְתָּחוֹת עִם תַּמוּנַת הַרְבֵּי, בְּעַל יוֹם הַהֵלֶדֶת, וּפְרָק הַתְּהַלִּים הַחֲדָשׁ שְׁלוֹ.

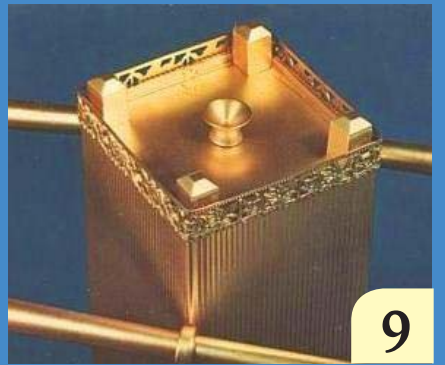
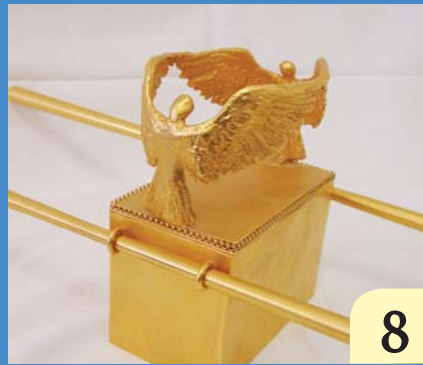
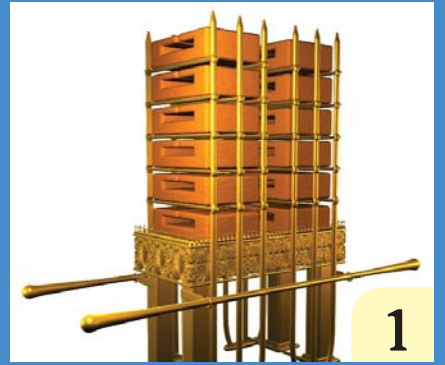

בְּקוֹר בְּלִשְׁכַּת הַרְבֵּי

הַפְּתָה הַבּוֹגֶרֶת שֶׁל הַתַּלְמוּד תּוֹרָה, כְּתָה ד', כְּבָר לוֹמְדֵת גְּמָרָא. לְקִרְאָת סִיּוֹם הַשָּׁנָה, צָעְדוּ כָּל הַתַּלְמִידִים לְמִבְחָן אֶצֶל כְּבֹד הַרְבֵּי הָרָאשִׁי לְחֻלוֹן, הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל הַרְבֵּי יוֹחֲנָן גּוֹרְאֲרִיָּה שְׁלִיט"א.

הַרְבֵּי גּוֹרְאֲרִיָּה, שְׁמֵלוֹה אֶת הַמוֹסָד מִיוֹם הַקָּמָתוֹ, בְּבִרְכָה, עֲצָה טוֹבָה וּמְהִירָה הַמַּעֲנָה הַמְּלֵא לְכָל הַבְּעִיּוֹת הַחֻנּוּכִיּוֹת וְהַהֲלָכָתִיּוֹת הַשּׁוֹנוֹת - בְּחֵן אֶת הַתַּלְמִידִים עַל הַסְּגִיּוֹת הַנִּלְמָדוֹת, וְהַבִּיעַ הַתַּפְּעֻלוֹת רַבָּה מֵהִידַע וְהַהֲבָנָה.

"סוֹף סוֹף", אָמַר כְּבוֹד הַרְבֵּי, "אֲרַבַּע שָׁנִים אַחֲרַי שֶׁהַקָּמָנוּ אֶת הַמוֹסָד, וְהִנֵּה צָמַחוּ תַלְמִידֵי חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים, שֶׁיִּזְכּוּ בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה".

7"03

חינוך חב"ד נותן יותר

**גני ילדים
"בני מנחם"**

בית יוצר לילדים שמחים,
חסידיים ויראי שמים

**בית ספר
"בנות מנחם"**

בית יוצר לבנות צנועות,
חסידייות, יראות שמים
ומשכילות.

**תלמוד תורה
"בני מנחם"**

בית יוצר לילדים שמחים,
תלמידי חכמים,
חסידיים ויראי שמים

חינוך חסידי בברכתו של הרבי מליובאוויטש

להרשמה: 03-5588526